

Vlaams
Parlement

ingediend op **1875** (2018-2019) – Nr. 7
2 april 2019 (2018-2019)

Amendement

voorgesteld na indiening van het verslag

op het ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen
inzake omgeving, natuur en landbouw

Documenten in het dossier:

- 1875** (2018-2019) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit
- Nr. 3 t.e.m 5: Amendementen
- Nr. 6: Verslag

verzendcode: LEE

AMENDEMENT Nr. 53**voorgesteld door Hermes Sanctorum-Vandevoorde
na indiening van het verslag**

Hoofdstuk 27/1 (nieuw)

Een hoofdstuk 27/1, dat bestaat uit een artikel 156/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 27/1. Wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren

Art. 156/1. Artikel 4, §2/1, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, ingevoegd bij de wet van 27 december 2012, wordt vervangen door de volgende bepaling:

"§2/1. De paardachtigen die buiten worden gehouden en die niet worden opgestald, dienen steeds te beschikken over beschutting, hetzij via natuurlijke beschutting, hetzij via een schuilhok.

Voor andere dieren dan paardachtigen die buiten worden gehouden en die niet worden opgestald, wordt er vanaf 2022 voorzien in een schuilhok of wordt er gestart met een natuurlijke beschutting. Vanaf 1 januari 2029 gelden voor deze dieren dezelfde regels als vermeld in het eerste lid.

Zowel de natuurlijke beschutting als het schuilhok zijn aangepast aan de fysiologische behoeften van de betrokken dieren. De Vlaamse Regering kan hiervoor nadere regels vaststellen."

VERANTWOORDING

Voldoende tijd doorbrengen in een buitenomgeving levert voordelen op voor de meeste diersoorten. Hierdoor hebben de dieren voldoende ruimte en mogelijkheid om hun natuurlijk gedrag te ontplooiën. Koude temperaturen, regen, wind en ook hevige hitte kunnen echter ook een bedreiging vormen, in het bijzonder in open gebieden zoals weiden.

De vorige formulering in de Dierenwelzijnswet luidde: "De paardachtigen die buiten worden gehouden, kunnen opgestald worden of, indien dit niet het geval is, beschikken over een natuurlijke beschutting of een schuilhok."

De intentie van deze passage was om te garanderen dat paardachtigen steeds zouden kunnen schuilen bij extreme weersomstandigheden. De bewijslast groeit echter dat niet alleen paardachtigen schuilgelegenheid nodig hebben. Bovendien wordt meer en meer duidelijk dat beschutting in veel minder extreme omstandigheden ook belangrijk is voor dieren.

De federale Raad voor Dierenwelzijn formuleerde in 2007 en in 2010 adviezen over dieren die buiten worden gehouden. In 2007 werd een advies geformuleerd over pluimvee, varkens, geiten, schapen, paarden en runderen. Dat advies luidde dat indien deze dieren in de winter buiten gehouden worden, zij zouden moeten beschikken over een droog ligbed in een schuilhok dat bescherming biedt tegen wind en neerslag. In de zomer zou er schaduw, dit door aanplantingen, een schuilhok of een stal, moeten zijn voor de dieren. Voor gezonde runderen en paarden ouder dan de puberteitsleeftijd werd hierop een uitzondering voorgesteld, tenzij tijdens een hittegolf. Voor paardachtigen werkte de federale Raad in 2010 praktische details uit die leidden tot een aanpassing van de Dierenwelzijnswet.

De inzichten zijn echter geëvolueerd en de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn stelde op 28 november 2018 een verscherpt advies op, waarin wordt gepleit om de nood aan beschutting voor dieren (zoogdieren en pluimvee) die buiten worden gehouden, te veralgemenen. Uit nieuw onderzoek blijkt bijvoorbeeld dat runderen in Vlaanderen gevoeliger zijn voor hittestress dan voordien werd aangenomen en dat de buitenomstandigheden een grote invloed hebben op het gedrag, gezondheid en productiviteit. Naast het welzijn van het dier pleiten dus ook economische argumenten voor een uitbreiding van de

beschuttingsplicht. De gevoeligheid voor weersomstandigheden hangt van bijzonder veel factoren af, maar er is geen strikt onderscheid mogelijk op basis van bijvoorbeeld soort of ras.

De beschutting kan de vorm aannemen van adequate aanplantingen, inrichtingen, een schuilhok of vrije toegang tot een aangrenzende stal. In de winter moeten de dieren droog en uit de wind kunnen liggen, in de zomer is schaduw noodzakelijk. Binnen de Raad werd een consensus bereikt dat eigenaars een overgangstermijn van tien jaar dienen te krijgen om weiden en terreinen hiervan te voorzien.

Via voorliggend amendement wordt het advies van de Raad voor Dierenwelzijn verwerkt in de Dierenwelzijnswet. Omdat tien jaar overgangstermijn verdedigbaar is voor natuurlijke beschutting, maar om te vermijden dat hiermee een oplossing op de lange baan wordt geschoven, wordt gekozen voor 1 januari 2022 als eerste ultimatum: ofwel wordt gekozen voor een schuilhok en moet dat geïnstalleerd zijn tegen die datum, ofwel wordt gekozen voor natuurlijke beschutting en dient het aanplanten voor deze datum te gebeuren. Vanaf 1 januari 2029 geldt de beschuttingsplicht algemeen. De Vlaamse Regering kan richtlijnen vastleggen waaraan de beschutting dient te voldoen, zoals de Raad ook adviseert.

